NORAKSTS
Lieta Nr.A42480208
(A2278-09/17)

SPRIEDUMS
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā 2009. gada 17.augustā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis V.Poķis,

piedaloties sūdzības iesniedzējas *A.T.* pilnvarotajam pārstāvim *V.T.*,
atbildētājai, Rīgas pašvaldības pusē iestādei,- Rīgas domes Administratīvajai komisijai, kuru pārstāvēja *M.B.*,
cietušajām personām *N.B.* un *A.K.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *A.T.* (*/personas kods/*) sūdzības par Rīgas domes Administratīvās komisijas 2007.gada 24.jūlija lēmumu Nr.D5726-7.

Aprakstošā daļa

[1] 2007.gada 25.aprīlī Rīgas pilsētas Īres valdes locekle *I.B.* sastādīja nekustamā īpašuma Rīgā, */adrese/* (*/kadastra numurs/*) 5/8 domājamo daļu īpašniecei *A.T.* (turpmāk arī – sūdzības iesniedzēja) administratīvā pārkāpuma protokolus:

1) Nr.VĪ-07-49-vu par Rīgas domes 1999.gada 14.decembra saistošo noteikumu Nr.54 „Rīgas teritorijas un tajā esošo ēku un būvju uzturēšanas un saglabāšanas noteikumi" (turpmāk arī – Saistošie noteikumi Nr.54) 3.1.apakšpunkta neievērošanu, par ko atbildība paredzēta Saistošo noteikumu 5.1.punktā;

2) Nr.VĪ-07-50-vu par likuma „Par dzīvojamo telpu īri" $11.^{3}$panta neievērošanu, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) $150.^{3}$pantā.

[2] 2007.gada 24.jūlijā Rīgas domes Administratīvā komisija, izskatījusi lietu par sūdzības iesniedzējas saukšanu pie administratīvās atbildības pēc LAPK $150.^{3}$panta un par Saistošo noteikumu Nr.54 3.1.apakšpunkta pārkāpšanu, pieņēma lēmumu Nr.D57 26-7 (turpmāk arī – Lēmums), ar kuru sūdzības iesniedzējai piemērots naudas sods Ls 500 apmērā, pamatojoties uz LAPK 35.panta otro daļu un $150.^{3}$pantu.

Lēmums pamatots ar turpmāk norādītajiem apsvērumiem.

[2.1] Protokolā Nr.VĪ-07-49-vu konstatēts, ka namīpašums Rīgā, */adrese/* (divas koka ēkas), netiek apsaimniekots: dzīvokļos notecējuši griesti caurā jumta dēļ, pagalmā pārpildīti atkritumu konteineri un nesakoptas gružu kaudzes. Plīsušo cauruļu dēļ pārplūdis pagrabs, bet otrā ēkā nepārtraukti tek ūdens slikta savienojuma dēļ. Kāpņu telpās un koridorā izkritis apmetums, elektroinstalācija rada ugunsnedrošu situāciju.

Saskaņā ar Saistošo noteikumu Nr.54 3.1.apakšpunktu fiziskām personām, kuru īpašumā Rīgas pilsētā ir namīpašumi jāveic to tehniskā uzturēšana, ievērojot Latvijas Republikas normatīvos aktus, kas netiek darīts.

[2.2] Protokolā Nr.VĪ-07-50-vu konstatēts, ka namīpašumā Rīgā, */adrese/* esošās ēkas otrajā stāvā īrniekiem nav nodrošināta aukstā ūdens padeve, nav pamatpakalpojuma – kanalizācijas. Kanalizācijas akas pārplūdušas, pludo pagalmā lielā peļķē un ieeja ēkā iespējama izmantojot keramzīta ķieģeļus. Tualetes smārds vējo plašā apkārtnē.

LAPK 150.^{3}pants paredz administratīvās atbildības iestāšanos namsaimniekam gadījumā, ja tas nenodrošina pamatpakalpojumu sniegšanu īrniekiem. No nama Rīgā, */adrese/*, īrnieku paskaidrojumiem izriet, ka namam ūdens padeve ir nodrošināta, taču no protokola izriet, ka netiek nodrošināta funkcionējoša kanalizācija, kas saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.^{3}panta pirmās daļas nosacījumiem ir pamatpakalpojums, kuru izīrētājam ir jānodrošina.

[2.3] Tādējādi sūdzības iesniedzējas administratīvie pārkāpumi ir pierādīti ar administratīvo pārkāpumu protokoliem un sastādītajiem apskates aktiem. Izskatot lietu, netika konstatēti vainu mīkstinoši apstākļi, un sūdzības iesniedzēja ir saucama pie administratīvās atbildības, lai sasniegtu LAPK noteikto mērķi.

[3] Administratīvajā rajona tiesā 2008.gada 1.februārī saņemta *A.T.* sūdzība par Rīgas domes Administratīvās komisijas Lēmumu. Sūdzībā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[3.1] Sūdzības iesniedzēja ir tikai viena no nekustamā īpašuma Rīgā, */adrese/* (*/kadastra numurs/*) kopīpašniecēm. Viņai pieder 5/8 domājamās daļas no minētā nekustamā īpašuma, savukārt otrai kopīpašniecei *G.T.* pieder 3/8 domājamās daļas no minētā nekustamā īpašuma.

[3.2] Saskaņā ar Civillikuma 1069.pantu visi kopīpašnieki samērīgi ar katra daļu [..] nes zaudējumus, kādi tai (*kopīpašumā esošajai lietai*) ceļas. Civillikuma 1071.pants savukārt nosaka, ka uz kopējo lietu guļošās nastas, apgrūtinājumi un lietas uzturēšanai vajadzīgie izdevumi jānes kopīpašniekiem samērīgi ar viņu daļām.

Lēmums tika pieņemts uzliekot sodu tikai pieteicējai – vienam kopīpašniekam. Savukārt otra kopīpašnieka atbildība nav pat minēta. Sūdzības iesniedzēja uzskata Lēmumu par pretlikumīgu, jo sodu par

administratīvo pārkāpumu bija jāsadala starp diviem kopīpašniekiem proporcionāli viņu daļām.

[3.3] Lēmumā norādīts, ka netika konstatēti vainu mīkstinošie apstākļi. Sūdzības iesniedzēja norāda, ka, ja viņa būtu informēta par administratīvās komisijas sēdes vietu un laiku un ja viņai būtu iespēja sniegt paskaidrojumus, tad vainu mīkstinošie apstākļi tiktu konstatēti.

[3.4] Namīpašums tika pieņemts 2005.gada septembra mēnesī neapmierinošā tehniskā stāvoklī, par ko liecina 2003.gada 10.decembra „Namīpašuma */adrese/* nodošanas-pieņemšanas akts Nr.802", kurā tieši norādīts, ka jau 1986.gada 1.oktobrī ar Rīgas pilsētas Ļeņina rajona IK lēmumu Nr.265 namīpašums tika atzīts par neatbilstošu sanitāri tehniskajām prasībām un normām. Tādējādi visi protokolos minētie bojājumi eksistēja jau ilgi pirms nekustamā īpašums pārnāca sūdzības iesniedzējas valdījumā.

[3.5] Sūdzības iesniedzēja norāda, ka tika piespriests pārāk bargs sods. Sūdzība iesniedzēja esot 87.gadus veca pensionāre, kura slimo ar Parkinsona slimību un citām slimībām, sirmgalvei ir maza pensija, sakarā ar to viņa viena pati nevar veikt mājas apsaimniekošanu. Turklāt otrs nekustamā īpašuma kopīpašnieks vispār nepiedalās nekustamā īpašuma pārvaldīšanā, apsaimniekošanā un pēc esošās informācijas dzīvo ārpus Latvijas. Nekustamo īpašumu īrē īrnieki, ar kuriem tika noslēgti īres līgumi, tomēr nekādus, pat minimālos, maksājumus viņi neveic. Uz aicinājumu pārslēgt vecos īres līgumus, kā arī par nepieciešamību maksāt par telpu lietošanu un par komunālajiem pakalpojumiem īrnieki nekādā veidā nereaģē, tomēr pieprasa, lai dzīves apstākļi būtu labāki.

Sūdzības iesniedzēja maksā par komunālajiem pakalpojumiem no saviem līdzekļiem.

[3.6] Sūdzības iesniedzēja arī norāda, ka ir noslēgts līgums ar sabiedrību ar ierobežotu atbildību „Latio" par nekustamā īpašuma */adrese/*, Rīgā, pārdošanu.

[4] 2008.gada 25.martā Administratīvajā rajona tiesā saņemts Rīgas domes Administratīvās komisijas (turpmāk arī – atbildētāja) paskaidrojums, kurā Atbildētāja sūdzību neatzīst. Paskaidrojums pamatots ar Lēmumā izteiktajiem apsvērumiem, papildus norādot turpmāk minētos argumentus.

[4.1] Atbildība par administratīvo pārkāpumu, kas izriet no publiskajām tiesībām, nav attiecināma uz privāttiesisko atbildību, kā uz to norāda sūdzības iesniedzēja, jo sankcija, kura pēc būtības ir individuāla un piemērojama publiskajās attiecībās, nevar tikt uzskatīta par uz kopēju lietu gulošu nastu, apgrūtinājumu vai nepieciešamajiem izdevumiem saskaņā ar Civillikuma 1069.pantu.

[4.2] Neviens no sūdzībā norādītajiem argumentiem nevar kalpot par administratīvo atbildību izslēdzošu apstākli un neatbrīvo sūdzības iesniedzēju no pienākuma ievērot likuma noteiktos pienākumus īres tiesiskajās attiecībās.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2009.gada 29.jūnija lēmumu lietā kā cietušās personas pieaicinātas *N.B.* un *A.K.*.

[6] Tiesas sēdē sūdzības iesniedzējas pārstāvis sūdzību uzturēja, pamatojoties uz sūdzībā tiesai izteiktajiem apsvērumiem, lūdzot tiesu nepiemērot sūdzības iesniedzējai tik bargu administratīvo sodu, ņemot vērā viņas ierobežotās iespējas to samaksāt.

Atbildētājas pārstāvis tiesas sēdē sūdzību neatzina, norādot, ka dzīvojamās mājas vecums vai sūdzības iesniedzējas vecums un slimība neatbrīvo viņu no administratīvās atbildības. Mājas īpašniekam ir jāatbild par tās stāvokli, turklāt sūdzības iesniedzējai bija denacionalizācijas laikā tiesības atteikties no konkrētā namīpašuma. Īrniekam nav pienākums par saviem līdzekļiem uzturēt dzīvojamo māju. Attiecībā uz to, ka pie administratīvās atbildības saukta tikai sūdzības iesniedzēja, atbildētājas pārstāvis norāda, ka publisko tiesību jomā nevar piemērot solidārās atbildības principu, jo atbildība iestājas katram pārkāpējam individuāli.

Cietušās personas tiesas sēdē sūdzību neatzina.

Cietusī persona *N.B.* tiesas sēdē paskaidroja, ka mājā ir drausmīgi apstākļi, nav elektrības, funkcionējošas kanalizācijas un ir problēmas ar atkritumiem. Apliecina, ka saņēmusi kvītis, kuras bija jāapmaksā; sākotnēji maksājusi, taču tā kā netika vairs nodrošināti pamatpakalpojumi, maksājumus vairs nav veikusi.

Cietusī persona *A.K.* tiesas sēdē paskaidroja, ka šobrīd neveic īres un komunālos maksājumus, jo mājā netiek nodrošinātas elementāras labierīcības.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, izvērtējot lietas materiālus to kopsakarībā ar administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumiem, secina, ka sūdzība ir daļā par sūdzības iesniedzējas saukšanu pie administratīvās atbildības par Saistošo noteikumu Nr.54 3.1.apakšpunkta pārkāpumu ir pamatota un apmierināma, bet daļā par sūdzības iesniedzējas saukšanu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 150.^{3}panta nepamatota, taču piemērotais administratīvais sods ir grozāms.

[8] Tiesa konstatēja turpmāk minētos lietas faktiskos apstākļus.

[8.1] Saskaņā ar izrakstu no zemesgrāmatas (*lietas 61.lapa*) namīpašuma Rīgā, */adrese/*, 5/8 domājamo daļu īpašniece ir *A.T.*, 3/8 domājamo daļu īpašniece – *G.T.*.

[8.2] Ar 2007.gada 27.februāra iesniegumu dzīvojamās mājas Rīgā, */adrese/*, īrnieki vērsušies Rīgas pilsētas Īres valdē ar lūgumu palīdzēt, sakarā ar to, ka dzīvojamās mājas pārvaldnieks neveic savus pienākumus un neizsniedz rēķinus par īri un komunālajiem pakalpojumiem kopš 2006.gada

oktobra mēneša. Iesniegumā iedzīvotāji norāda, ka kopš 2006.gada maija mēneša netiek savākti atkritumi, kanalizācijas bedre pārplūdusi, izplatās smārds pa tuvāko apkārtni un nav iespējams normāli piekļūt mājai. Īrniekiem nav informācijas par to, kas ir dzīvojamās mājas īpašnieks un apsaimniekotājs; kopš namīpašuma denacionalizācijas ar īrniekiem jaunus īres līgumus neviens nav noslēdzis (*lietas 64.lapa*).

[8.3] 2007.gada 25.aprīļa Rīgas pilsētas Īres valdes locekles *I.B.* sastādītajā apsekošanas aktā norādīts, ka veikta vizuāla apsekošana Rīgā, */adrese/* ēkai, teritorijai un dzīvokļiem un konstatēts, ka pagalmā teritorija nesakopta, kanalizācijas bedres pārplūdušas un to saturs izplūdis lielā peļķē pie mājas ieejas uz 4. un 6.dzīvokli – ieeja iespējama tikai izmantojot lielus akmeņus un keramzīta ķieģeļus.

Koka ēkas (divas) novecojušas. Pagrabā ūdens pārplūdis. Koplietošanas telpās nav elektrības padeves, sienas izdrupušas lieliem laukumiem. Dūmvadi nav tīrīti vairākus gadus. 12.dzīvoklim dzīvojamā istabā notecējuši griesti. 7.dzīvoklī dūmu smaka un nomelnējuši (pelēki) griesti. Minēto dzīvokļu koplietošanas koridors ir ar izkrītošu apmetumu. Ēkā ventilācija neatbilst ugunsdrošības noteikumiem. Otrā stāvā nav aukstā ūdens padeves. Pirmajā stāvā ūdens ņemšanas telpā aukstā ūdens padeves avārija – grīda pludo, izpuvusi, izmirkušas sienas, izkritis apmetums no sienām un griestiem (*lietas 63.lapa*).

[8.4] 2007.gada 25.aprīļa administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.VĪ-07-49-vu konstatēts, ka */adrese/* ir divas koka ēkas, kas netiek apsaimniekotas: dzīvokļos caurā jumta dēļ notecējuši griesti, pagalmā pārpildīti atkritumu konteineri un nesakoptas gružu kaudzes. Plīsušo ūdens cauruļu dēļ pārplūdis pagrabs, bet otrā ēkā nepārtraukti tek ūdens sliktā savienojuma dēļ. Kāpņu telpās un koridorā izkritis apmetums, elektroinstalācijas rada ugunsnedrošu situāciju. Pārkāpumam konstatēts ilgstošs raksturs. Līdz ar to pārkāpti likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 40.panta nosacījumi. Tādējādi nav ievērots Saistošo noteikumu Nr.54 3.1.apakšpunkts un izdarīts administratīvais pārkāpums, kas kvalificējams pēc Saistošo noteikumu Nr.54 5.1.punkta (*lietas 59.lapa*).

[8.5] 2007.gada 25.aprīļa administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.VĪ-07-50-vu konstatēts, ka dzīvojamās mājas Rīgā, */adrese/*, otrā stāva īrniekiem nav nodrošināta aukstā ūdens padeve, nav pamatpakalpojuma –kanalizācijas, kanalizācijas akas pārplūdušas un pludo, pagalmā izveidojusies liela peļķē un ieeja ēkā iespējama, izmantojot keramzīta ķieģeļus. Tualetes smārds vējo plašā apkārtnē. Pārkāpumam konstatēts ilgstošs raksturs. Līdz ar to pārkāpti likuma „Par dzīvojamo telpu īri" $11.^3$panta nosacījumi un izdarīts administratīvais pārkāpums, kas kvalificējams pēc LAPK $150.^3$panta – pamatpakalpojumu nesniegšana īrniekam (*lietas 67.lapa*).

[8.6] Ar 2007.gada 7.maija vēstuli Nr.AK-07-406-ap Rīgas domes Administratīvā komisija uzaicinājusi sūdzības iesniedzēju uz Rīgas domes Administratīvā komisijas sēdi 2007.gada 15.maijā (*lietas 55.lapa*).

[8.7] 2007.gada 24.jūlijā pieņemts Lēmums, ar kuru sūdzības iesniedzēja saukta pie administratīvās atbildības. Lēmuma rezolutīvajā daļā norādīts, ka pieteicēja tiek saukta pie administratīvās atbildības par LAPK 150.^{3}panta pārkāpumu, kā arī tiek piemērota LAPK 35.panta otrā daļa, kas nosaka, ka gadījumos, ja tiek konstatēti vairāki pārkāpumi, sods tiek piemērots sankcijas ietvaros, kas ir paredzēta par smagāko pārkāpumu (*lietas 47.lapa*).

[9] Tiesa konstatē, ka Rīgas pilsētas Īres valde sūdzības iesniedzējai 2007.gada 25.aprīlī sastādījusi divus administratīvā pārkāpumu protokolus un Lēmums pieņemts, izskatot abus minētos protokolus, atzīstot, ka sūdzības iesniedzēja izdarījusi divus administratīvos pārkāpumus.

No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka sūdzības iesniedzēja neapstrīd administratīvo pārkāpumu protokolos fiksētos faktus, kā arī pēc būtības nenoliedz pārkāpumu faktu, tādējādi atzīstot, ka viņa nav nodrošinājusi dzīvojamo māju Rīgā, */adrese/*, īrniekus ar pamatpakalpojumu – kanalizāciju, kā arī nav veikusi minēto māju tehnisko uzturēšanu atbilstoši normatīvo aktu prasībām.

Lietā ir strīds par to, vai Lēmums ir tiesisks un vai sūdzības iesniedzējai piemērotais administratīvais sods ir pamatots un atbilstošs.

[10] Administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.VĪ-07-49-vu, kā jau iepriekš minēts, Īres valde konstatējusi, ka sūdzības iesniedzēja nav ievērojusi likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 40.panta nosacījumus, tādējādi pārkāpjot Saistošo noteikumu Nr.54 3.1.apakšpunktu, par ko administratīvā atbildība paredzēta Saistošo noteikumu Nr.54 5.1.punktā.

Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 40.panta otrā daļa nosaka, ka izīrētājs nodrošina dzīvojamās mājas (dzīvojamās telpas) uzturēšanu atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajām būvniecības un higiēnas prasībām, kā arī veic dzīvojamās mājas (dzīvojamās telpas) kapitālo remontu.

Saistošo noteikumu Nr.54 3.1.apakšpunkts nosaka, ka valsts un pašvaldības institūcijām juridiskajām, fiziskajām, kā arī pilnvarotajām personām, kuru īpašumā, valdījumā vai nomā Rīgas pilsētā ir namīpašumi vai dzīvokļi, jāveic to tehniskā uzturēšana, ievērojot Latvijas Republikas normatīvos aktos.

Savukārt šo noteikumu 5.1.punkts paredz, ka par saistošajos noteikumos minēto prasību pārkāpumiem izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu fiziskajām personām līdz Ls 250, bet juridiskajām personām – līdz Ls 1000.

[11] Saistošie noteikumi Nr.54 izdoti saskaņā ar likuma „Par pašvaldībām" 43.pantu.

Likuma „Par pašvaldībām" 43.pants nosaka, ka dome (padome) ir tiesīga izdot saistošus noteikumus, paredzot administratīvo atbildību par to

pārkāpšanu, ja tas nav paredzēts likumos, arī jautājumā par namu un to teritoriju un būvju uzturēšanu (43.panta 5.punkts). No minētās tiesību normas izriet, ka pašvaldības dome (padome) ir tiesīga izdot saistošos noteikumus, kuros paredzēta administratīvā atbildība, tikai tajos gadījumos, ja par tiem pašiem pārkāpumiem administratīvā atbildība nav noteikta jau likumā.

Tiesa konstatē, ka atbildība par izvairīšanos no likumā noteiktā pienākuma uzturēt un apsaimniekot dzīvojamo māju paredzēta LAPK 150.^{2}pantā. Šī norma ietverta LAPK ar 2005.gada 22.decembra likumu „Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā", kas stājās spēkā 2006.gada 24.janvārī, tādējādi laikā, kad sūdzības iesniedzējai tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols par to, ka, kā konstatēts protokolā, dzīvojamā māja netika tehniski uzturēta, minētā LAPK norma jau bija spēkā esoša.

LAPK 7.pants noteic, ka nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktajā kārtībā. Lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumību. Savukārt LAPK 32.pants noteic, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

2007.gada 25.aprīlī, kad tika konstatēts sūdzības iesniedzējas pārkāpums, atbildība par to jau bija paredzēta LAPK 150.^{2}pantā, tāpēc saskaņā ar LAPK 7.panta pirmo daļu sūdzības iesniedzēja nevarēja tikt administratīvi sodīta par Saistošo noteikumu Nr.54 3.1.apakšpunkta neievērošanu saskaņā ar šo noteikumu 5.1.punktu (*sk. arī Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2008.gada 2.oktobra spriedumu lietā Nr.SKA-392/2008*).

Saistošajos noteikumos Nr.54 paredzētā administratīvā atbildība par būvju tehnisko neuzturēšanu atbilstoši Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem neatbilst likuma „Par pašvaldībām" 43.pantā paredzētajām pašvaldību tiesībām izdot saistošus noteikumus, paredzot administratīvo atbildību par to pārkāpšanu. Tādējādi, ņemot vērā iepriekš minēto, Saistošo noteikumu Nr.54 5.1.apakšpunkts konkrētajā gadījumā nav piemērojams.

Tādējādi tiesa konstatē, ka jau sākotnēji Rīgas pilsētas Īres valdes sastādītais administratīvā pārkāpuma protokols Nr.VĪ-07-49-vu neatbilst tiesību normām. Pārsūdzētais Lēmums pieņemts, izskatot minēto administratīvā pārkāpuma protokolu, bet tajā nav norādīts uz kļūdām protokolā. Lēmumā atbildētāja atsaucas uz Saistošo noteikumu Nr.54 3.1.punkta pārkāpumu. Saistošo noteikumu Nr.54 3.1.punkts uzliek namīpašuma īpašniekam veikt noteiktus pienākumus, taču neparedz sankciju par šo pienākumu neievērošanu. Sankcija par šo noteikumu 3.1.apakšpunkta pārkāpumu, kā jau minēts, paredzēta noteikumu 5.1.punktā, uz kuras pamata, kā izriet no protokola un Lēmuma kopsakara, atbildētājas nodoms bija saukt sūdzības iesniedzēju pie administratīvās atbildības.

Vienlaikus tiesa konstatē, ka atbildētāja atsaucas tikai uz Saistošo noteikumu Nr.54 3.1.apakšpunkta pārkāpumu, vispār nenorādot tiesību normu, kurā paredzēta administratīvā atbildība par minēto pārkāpumu, un uz kuras pamata sūdzības iesniedzējai var piemērot administratīvo sodu, kā arī tā apmēru. Līdz ar to tiesa secina, ka nav noteikts arī sods par konstatēto pārkāpumu.

[12] LAPK 35.pants paredz, ka ja viena persona ir izdarījusi divus vai vairāk administratīvos pārkāpumus, administratīvais sods tiek uzlikts par katru pārkāpumu atsevišķi.

Ja persona ir izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, kas konstatēti vienlaicīgi, un tos izskata viena un tā pati institūcija (amatpersona), administratīvais sods tiek uzlikts tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu.

No minētās tiesību normas secināms, ka atbildētājam bija sākotnēji jānosaka sods par katru administratīvo pārkāpumu atsevišķi un tikai tad jāpiemēro LAPK 35.panta otrā daļa, nosakot sodu tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu.

Tādējādi no Lēmuma rezolutīvās daļas nav skaidrs, uz kāda pamata sūdzības iesniedzēja saukta pie administratīvās atbildības par Saistošo noteikumu Nr.54 3.1.apakšpunkta pārkāpumu, kura tiesību norma nosaka sodu par šo pārkāpumu un kāds sods sūdzības iesniedzējai par to piemērots.

[13] Pastāvot šādiem lietā konstatētajiem apstākļiem, tiesa secina, ka Lēmums daļā par sūdzības iesniedzējas saukšanu pie administratīvās atbildības par Saistošo noteikumu Nr.54 3.1.punkta pārkāpumu ir prettiesisks un tādējādi atceļams no tā pieņemšanas dienas.

LAPK 239.panta 7.punkts noteic, ka iesāktā administratīvā lietvedība ir jāizbeidz, ja līdz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas brīdim ir pagājuši šā kodeksa 37.pantā paredzētie termiņi.

LAPK 37.panta pirmā daļa noteic, ka administratīvo sodu var uzlikt ne vēlāk kā četru mēnešu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas, tādējādi administratīvā pārkāpuma lieta par sūdzības iesniedzējas saukšanu pie administratīvās atbildība par Saistošo noteikumu Nr.54 3.1.apakšpunkta pārkāpumu, ir atceļama un lieta ir izbeidzama (iestāde var uzsākt jaunu procesu, ja faktiskie apstākļi nav mainījušies).

[14] Lēmumā konstatēts, ka sūdzības iesniedzēja nav ievērojusi likuma „Par dzīvojamo telpu īri" $11.^3$pantu, tādējādi izdarot administratīvo pārkāpumu, par ko atbildība paredzēta LAPK $150.^3$pantā.

Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" $11.^3$panta septītā daļa nosaka, ka izīrētājs vai pakalpojumu sniedzējs nav tiesīgs nesniegt (pārtraukt vai neuzsākt) šā panta pirmās daļas 1.punktā minētos pamatpakalpojumus, ja īrniekam nav šo pakalpojumu apmaksas parādu. Savukārt saskaņā ar

11.[3]panta pirmās daļas 1.punktu pamatpakalpojumi ir nesaraujami saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu un tie ir apkure, aukstais ūdens, kanalizācija un sadzīves atkritumu izvešana.

LAPK 150.[3]pants (*redakcijā uz Lēmuma pieņemšanas brīdi*) noteica, ka par pamatpakalpojumu nesniegšanu dzīvojamās telpas īrniekam, ja likums nosaka pienākumu sniegt šādus pakalpojumus, – uzliek naudas sodu līdz piecsimt latiem.

Tātad, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības par pamatpakalpojuma nenodrošināšanu, ir nepieciešams konstatēt, ka īrniekam šāds pamatpakalpojums netika sniegts un īrniekam nav šo pamatpakalpojumu apmaksas parādu.

[15] Atbilstoši LAPK 243.pantam pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.VĪ-07-50-vu konstatēts, ka dzīvojamās mājas Rīgā, */adrese/*, otrā stāva īrniekiem nav nodrošināta aukstā ūdens padeve, kā arī nav pamatpakalpojuma – kanalizācijas, savukārt Lēmumā konstatēts, ka no īrnieku paskaidrojumiem izriet, ka namam ir nodrošināta ūdens padeve.

Tādējādi tiesa konstatē, ka nama Rīgā, */adrese/*, īrniekiem netika nodrošināts pamatpakalpojums – funkcionējoša kanalizācija, kas ir pierādīts ar 2007.gada 25.aprīļa Rīgas pilsētas Īres valdes sastādīto apsekošanas aktu (*lietas 63.lapa*), administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.VĪ-07-50-vu (*lietas 67.lapa*) un lietas dalībnieku paskaidrojumiem, turklāt to nenoliedz arī sūdzības iesniedzēja.

[16] Sūdzības iesniedzēja sūdzībā, kā arī viņas pārstāvis tiesas sēdē norādīja, ka funkcionējošu kanalizāciju nav iespējams nodrošināt būves tehniskā stāvokļa, kā arī finanšu līdzekļu trūkuma dēļ, jo īrnieki nemaksājot īres un komunālos maksājumus.

No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka jau 2007.gada 27.februāra iesniegumā Rīgas pilsētas Īres valdei nama Rīgā, */adrese/*, īrnieki norādījuši, ka kopš nama denacionalizācijas ar īrniekiem nav noslēgti jauni īres līgumi, šī nama pārvaldnieks *A.O.* neveic savus pienākumus un neizsniedz rēķinus par

īri un komunālajiem pakalpojumiem kopš 2006.gada oktobra mēneša, iepriekš veikuši maksājumus pēc it kā mājas īpašnieka mutiska norādījuma pārvaldnieka *A.O.* norādītajā kontā pēc iepriekš izrakstīta rēķina, īrniekiem nav informācijas par to, kas ir mājas īpašnieks un apsaimniekotājs (*lietas 64.lapa*), arī administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas laikā Rīgas domes Administratīvajā komisijā cietušās personas paskaidroja, ka nemaksā īres maksājumus, jo nezina, kam tie maksājami.

Lietas materiālos ir Rīgas domes Rīgas pilsētas Īres valdes 2007.gada 5.septembra lēmums Nr.288, kurā konstatēts, ka nama īrnieki lieto dzīvokļus uz īres līgumu pamata, kas tika noslēgti pirms nama denacionalizācijas ar namu pārvaldi „Zemgale", kā arī norādīts, ka Īres valdes lietvedībā atrodas maksājumu kvītis un Lateko bankas kases ieņēmumu orderi, kas apliecina, ka īrnieki līdz 2007.gada 1.janvārim regulāri veica maksājumus nama pārvaldniekam *A.O.* par īri un komunālajiem pakalpojumiem (*lietas 100. – 102.lapa*).

[17] Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 2.pants nosaka, ka dzīvojamās telpas īre ir dzīvojamās telpas lietošanas tiesību nodošana citai personai par maksu. Dzīvojamās telpas lietošanas vienīgais pamats īrniekam vai apakšīrniekam ir dzīvojamās telpas īres vai apakšīres līgums.

Savukārt šī likuma 12.pants nosaka: „Dzīvojamās telpas īres maksa maksājama dzīvojamās telpas īres līgumā noteiktajos termiņos. Dzīvojamās telpas īres līgumā norādāma persona, kurai maksājama īres maksa un maksa par pakalpojumiem, šīs personas dzīvesvietas adrese vai juridiskā adrese. Ja īres maksa un maksa par pakalpojumiem maksājama bezskaidras naudas norēķinu kārtībā, līgumā norādāms bankas konts, kurā veicama iemaksa. Maksa par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu, maksājama normatīvajos aktos vai dzīvojamās telpas īres līgumā noteiktajos termiņos un kārtībā."

Ņemot vērā lietas apstākļus un lietas dalībnieku paskaidrojumus kopsakarā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" normām, tiesa secina, ka īres tiesiskās attiecības, tai skaitā maksājumu veikšanas kārtība, starp dzīvojamo māju Rīgā, */adrese/,* kopīpašnieci kā izīrētāju un tās īrniekiem ir nesakārtotas – pēc dzīvojamās mājas denacionalizācijas ar īrniekiem netika noslēgti jauni īres līgumi, īrnieku rīcībā nav bijusi informācijas par to, kas ir mājas īpašnieks un apsaimniekotājs. Lietas materiālos nav pierādījumu, ka sūdzības iesniedzēja jebkādā veidā būtu centusies sakārtot īres attiecības ar īrniekiem un pārslēgt līgumus, kā arī organizēt maksājumu veikšanas kārtību līdz administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdim (pēc pārkāpuma konstatācijas ir veiktas darbības, lai situāciju sakārtotu). No lietas materiāliem izriet, ka maksājumus īrnieki veikuši regulāri līdz 2007.gada 1.janvārim dzīvojamās mājas pārvaldnieka *A.O.* norādītajā kontā, pēc viņa piestādītajiem rēķiniem, bet kopš 2006.gada oktobra no pārvaldnieka viņi vairs nesaņēma rēķinus, tāpēc nezināja kam maksājumi veicami.

[18] Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 41.pants nosaka, ka izīrētāja pienākums ir pārrēķināt dzīvojamās telpas īres maksu un maksu par pakalpojumiem, ja dzīvojamās telpas lietošana un pakalpojumi nav nodrošināti atbilstoši dzīvojamās telpas īres līguma nosacījumiem, kā arī dzīvojamās mājas (dzīvojamās telpas) tehniskās ekspluatācijas noteikumiem.

No lietas materiāliem izriet, ka sūdzības iesniedzēja šādus pārrēķinus nav veikusi, kaut gan no faktiskajiem apstākļiem izriet, ka šāds pārrēķins bija jāveic, ņemot vērā, ka īrniekiem tika liegta iespēja izmantot funkcionējošu kanalizāciju, tādējādi no minētās normas ir secināms, ka īrniekiem ir tiesības nemaksāt par kanalizāciju, ja tā viņiem netiek nodrošināta un tas nevar tikt atzīts par pakalpojumu apmaksas parādu likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.^{3}panta septītās daļas izpratnē, ņemot vērā arī apstākļus, ka administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.VĪ-07-50-vu tika konstatēts, ka pārkāpums ir ilgstošs, bet īrnieki komunālos maksājumus līdz 2007.gada 1.janvārim bija veikuši regulāri. Turklāt apstāklis, ka atsevišķi īrnieki neveic komunālos maksājumus, nevar būt par pamatu, lai ierobežotu visu īrnieku tiesības saņemt pamatpakalpojumus.

[19] Sūdzības iesniedzēja sūdzībā norāda, ka ar Lēmumu nepamatoti pie atbildības saukta tikai viņa, kaut gan namīpašums Rīgā, */adrese/,* ir kopīpašums, no kura sūdzības iesniedzējai pieder 5/8 domājamās daļas.

Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.^{3}panta septītā daļa nosaka, ka „izīrētājs [..] nav tiesīgs nesniegt (pārtraukt vai neuzsākt) šā panta pirmās daļas 1.punktā minētos pamatpakalpojumus [..]". Tādējādi par pamatpakalpojumu nesniegšanu īrniekam pie administratīvās atbildības ir saucams izīrētājs pēc LAPK 150.^{3}panta.

Saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 4.panta pirmo daļu „izīrētājs var būt jebkura fiziskā vai juridiskā persona, kas ir dzīvokļa vai dzīvojamās mājas īpašnieks vai valdītājs [..]." Lietā nav strīda, ka sūdzības iesniedzēja ir namīpašuma Rīgā, */adrese/*, 5/8 domājamo daļu īpašniece, kurai piederošā dzīvojamā mājā esošos dzīvokļus uz īres līgumu pamata lieto īrnieki, tādējādi tā atzīstama par izīrētāju likuma „Par dzīvojamo telpu īri" izpratnē. Turklāt, kā izriet no sūdzības un sūdzības iesniedzējas pārstāvja tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem, sūdzības iesniedzēja ir tā persona, kas uzņēmusies mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu, kā arī uzņēmusies atbildību par īres tiesiskajām attiecībām un saņēmusi no īrniekiem kādreiz veiktos īres maksājumus. Tādējādi secināms, ka sūdzības iesniedzēja ir LAPK 150.^{3}pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma subjekts.

Tiesa norāda kā nepamatotu sūdzības iesniedzējas argumentu, ka tā kā namīpašums pieder diviem kopīpašniekiem, administratīvais sods bija jāsadala proporcionāli kopīpašnieku daļām, pamatojoties uz Civillikuma regulējumu par kopīpašnieku atbildību. Tiesa norāda, ka, izskatot administratīvo pārkāpumu lietas un saucot personas pie administratīvās atbildības, nav

piemērojami privāto tiesību principi un privāttiesiskās atbildības regulējums; katra administratīvā pārkāpuma lieta ir individuāla, tās ietvaros tiek izvērtēta konkrētas personas darbības vai bezdarbības atbilstība administratīvā pārkāpuma pazīmēm, kā arī konkrētai personai piemērojamais sods, ņemot vērā tās personību, mantisko stāvokli, vainu, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus, kā rezultātā tiek pieņemts lēmums, kas attiecas uz individuāli noteiktu personu.

[20] Ņemot vērā iepriekš minētos apstākļus un LAPK 9.panta pirmo daļu, ir atzīstams, ka sūdzības iesniedzēja ir pārkāpusi likuma „Par dzīvojamo telpu īri”” 11.^{3}panta septīto daļu un izdarījusi administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta LAPK 150.^{3}pantā.

[21] Kā pamatu Lēmuma prettiesiskumam sūdzības iesniedzēja norāda faktu, ka viņai nebija iespējas piedalīties administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanā, iesniegt pierādījumus un sniegt paskaidrojumus.

Saskaņā ar LAPK 260.panta trešo daļu lietu bez personas klātbūtnes var izskatīt tikai tad, ja ir zināms, ka tai savlaicīgi paziņots par lietas izskatīšanas laiku un vietu, un ja no tās nav saņemts lūgums atlikt lietas izskatīšanu. Tiesa konstatē, ka ar 2007.gada 7.maija vēstuli Nr.AK-07-406-ap Rīgas domes Administratīvā komisija uzaicinājusi sūdzības iesniedzēju uz Rīgas domes Administratīvā komisijas sēdi 2007.gada 15.maijā, nosūtot to uz sūdzības iesniedzējas deklarētās dzīvesvietas adresi, kur, kā atzīst arī pati sūdzības iesniedzēja, viņa faktiski dzīvo (*lietas 550.lapa*).

2007.gada 21.jūnijā spēkā stājās likums „Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā”, ar kuriem Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodekss tika papildināts ar 268.^{1}pantu, kas nosaka, ka personai, kuru sauc pie administratīvās atbildības, rakstveidā paziņo par lietas izskatīšanas vietu un laiku. Rakstveida paziņojumu vai pavēsti ne vēlāk kā septiņas dienas pirms lietas izskatīšanas nosūta ierakstītā sūtījumā pa pastu uz tās personas norādīto adresi, kuru sauc pie administratīvās atbildības. Ja persona nav norādījusi adresi, kur tā ir sasniedzama, paziņojumu nosūta uz šīs personas deklarēto dzīvesvietas adresi vai juridisko adresi.

Lai interpretētu LAPK 260.panta trešajā daļā regulēto jēdzienu „savlaicīgi paziņots” tiesa uzskata par pieļaujamu piemērot minēto LAPK 268.^{1}pantu, tādējādi konstatējot, ka atbildētāja ir savlaicīgi paziņojusi sūdzības iesniedzējai par lietas izskatīšanas vietu un laiku un atbildētājas rīcībā nav saskatāmi procesuāli pārkāpumi, kas varētu būt par pamatu Lēmuma atcelšanai daļā par sūdzības iesniedzējas saukšanu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 150.^{3}panta.

[22] Atbilstoši LAPK 150.^{3}pantā noteiktajam (*redakcijā uz Lēmuma pieņemšanas brīdi*) par pamatpakalpojumu nesniegšanu dzīvojamās telpas

īrniekam, ja likums nosaka pienākumu sniegt šādus pakalpojumus, – uzliek naudas sodu līdz piecsimt latiem.

Tā kā likumdevējs par LAPK 150.^{3}pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu nav noteicis konstantu sankciju, bet ir piešķīris atbildētājai rīcības brīvību sankcijas ietvaros, atbildētājai, lai nonāktu pie tiesiska lēmuma, ir jāveic lietderības apsvērumi, izvērtējot LAPK 32.-34.pantā norādītos kritērijus.

[23] Ar Lēmumu sūdzības iesniedzējai uzlikts naudas sods Ls 500 apmērā.

Tiesa ņem vērā apstākli, ka ar Lēmumu sūdzības iesniedzēja tika saukta pie administratīvās atbildības par diviem administratīvajiem pārkāpumiem, un atbildētāja, nosakot sodu, piemēroja LAPK 35.panta otro daļu, uzliekot sodu tās sankcijas ietvaros, kura paredzēta par smagāko pārkāpumu, respektīvi, LAPK 150.^{3}pantā paredzēto pārkāpumu, tādējādi naudas sods Ls 500 apmērā tika uzlikts par abiem administratīvajiem pārkāpumiem, bet tiesa konstatējusi, ka lieta izbeidzama daļā par sūdzības iesniedzējas saukšanu pie administratīvās atbildības par Saistošo noteikumu Nr.54 3.1.apakšpunkta pārkāpumu.

Saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

LAPK 32.pantā noteikts, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Atbildību mīkstinošo apstākļu uzskaitījums ir dots LAPK 33.pantā, bet pastiprinošo apstākļu – LAPK 34.pantā. Tiesa nekonstatē sūdzības iesniedzējas rīcībā atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Tiesa nesaskata pārkāpumā ļaunprātīgu rīcību no sūdzības iesniedzējas puses, viņa nav veikusi nekādas darbības, kuru rezultātā tiktu ļaunprātīgi pārtraukta pamatpakalpojumu sniegšana dzīvojamo māju īrniekiem. Faktiski pamatpakalpojuma nesniegšana konkrētajā gadījumā ir vistiešākajā mērā saistīta ar apstākli, ka namīpašums ir vecs, tajā radušies inženierkomunikāciju bojājumi mājas vispārējās nolietošanās rezultātā, tomēr vienlaikus tiesa atzīst, ka šie apstākļi neatbrīvo sūdzības iesniedzēju no atbildības par pamatpakalpojumu nesniegšanu, jo viņa vienlaikus ir atbildīga arī par mājas apsaimniekošanu un uzturēšanu, kā arī tieši atbildīga par dzīvojamās mājas konstruktīvo elementu un inženierkomunikāciju bojājumiem saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri” 40.panta trešo daļu.

Tiesa ņem vērā apstākļus, ka sūdzības iesniedzēja pārkāpuma konstatēšanas laikā bija 87 gadu veca, kā arī to, ka viņai ir smags veselības stāvoklis (*lietas 18.lapa*), kas var ievērojami apgrūtināt normatīvajos aktos noteikto pienākumu apsaimniekot un uzturēt dzīvojamo māju, kas, kā jau iepriekš konstatēts, ir bijis par pamatu pamatpakalpojuma – kanalizācijas – nenodrošināšanai īrniekiem.

Tas, ka pārkāpums ir bijis ilgstošs nav uzskatāms par atbildību pastiprinošu apstākli saskaņā ar LAPK 34.pantu, taču neapšaubāmi ir jāņem vērā, uzliekot sodu, jo šādi apstākļi liecina par pārkāpuma raksturu. Vienlaicīgi tiesa konstatē, ka pašvaldība veikusi konkrētas darbības attiecībā uz namīpašumu Rīgā, */adrese/*, tikai pēc īrnieku 2007.gada 27.februāra iesnieguma saņemšanas, kaut gan tai bija iespējams veikt ātrāk, ņemot vērā dzīvojamās mājas un tai piegulošās teritorijas vizuālo izskatu, kā arī pārkāpuma ilglaicīgumu, tādejādi savlaicīgi konstatēt pārkāpumus, piemērojot samērīgus administratīvos sodus, lai stimulētu pārkāpēju ievērot normatīvo aktu prasības un neizdarīt jaunus pārkāpumus, kas tiesas ieskatā netiek panākts, piemērojot pirmreizēji pārāk bargu un nesamērīgu sodu. Turklāt sūdzības iesniedzēja ir pensionāre, kuras materiālais stāvoklis liedz tai samaksāt lielu naudas sodu.

[24] Izvērtējot lietas apstākļus, tiesa uzskata par lietderīgu grozīt sūdzības iesniedzējai piemēroto naudas sodu par LAPK 150.^{3}pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu un noteikt to Ls 200 apmērā, kas ir samērīgs un atbilstošs izdarītajam pārkāpumam.

Tiesas ieskatā piemērotais naudas sods ir pietiekams, lai tiktu sasniegts likuma mērķis un mainīta sūdzības iesniedzējas attieksme pret veikto bezdarbību.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 7.punktu, 286.panta pirmās daļas 3. un 5.punktu, 281.^{1}panta otro daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

daļēji apmierināt *A.T.* sūdzību par Rīgas domes Administratīvās komisijas 2007.gada 24.jūlija lēmuma Nr.D5726-7 atcelšanu.

Atcelt Rīgas domes Administratīvās komisijas 2007.gada 24.jūlija lēmumu Nr.D5726-7 **daļā** par *A.T.* (*/personas kods/*) saukšanu pie administratīvās atbildības par Rīgas domes 1999.gada 14.decembra saistošo noteikumu Nr.54 „Rīgas teritorijas un tajā esošo ēku un būvju uzturēšanas un

saglabāšanas noteikumi" 3.1.apakšpunkta pārkāpumu, un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu šajā daļā.

Grozīt Rīgas domes Administratīvās komisijas 2007.gada 24.jūlija lēmumu Nr.D5726-7 **daļā** par *A.T.* piemēroto administratīvo sodu par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 150.^{3}pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu, nosakot, ka piemērojams administratīvais sods – naudas sods Ls 200 apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laika no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis (*paraksts*) V. Poķis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnesis _____V. Poķis
Rīgā, 2009. gada 17. augustā